

Sygn. akt I ACa 527/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Agnieszka Sołtyka (spr.)
Sędziowie:	SA Mirosława Gołuńska SA Wiesława Kaźmierska
Protokolant:	sekr.sądowy Magdalena Stachera

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa "(...)" Spółki Akcyjnej w likwidacji w S.

przeciwko B. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt VIII GC 212/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym i trzecim w ten sposób, że oddala powództwo i zasądza od powódki "(...)" Spółki Akcyjnej w likwidacji w S. na rzecz pozwanego B. M. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 6.411 (sześć tysięcy czterysta jedenaście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Wiesława Kaźmierska Agnieszka Sołtyka Mirosława Gołuńska

I ACa 527/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 23 kwietnia 2001 roku powódka (...) spółka akcyjna w S. (obecnie w likwidacji) wniosła o zasądzenie od pozwanego B. M. kwoty 55.882,91 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24 kwietnia 2001 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Dochodzona pozwem kwota to cena za sprzedany pozwanemu towar, objęty 18 fakturami VAT szczegółowo wymienionymi w pozwie, o łącznej wartości (po uwzględnieniu korekt) 43.040,41 zł. Ponadto na dochodzoną pozwem kwotę składały się skapitalizowane

odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie należności wynikających z wskazanych 18 faktur, wyliczone na dzień 23 kwietnia 2001 roku w wysokości 12.842,50 zł. Od kwoty 55.882,91 zł (43.040,41 + 12.842,50) powódka dochodziła odsetek od dnia 24 kwietnia 2001 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 czerwca 2001 roku w sprawie VIII GNc 532/2001 Sąd Okręgowy w Szczecinie nakazał pozwanemu zapłacić dochodzoną pozwem kwotę wraz kosztami procesu w wysokości 778,30 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości domagając się oddalenia powództwa. Pozwany zaprzeczył, że odebrał od powódki towar objęty fakturami, tym samym wskazał, że nie nabył własności wskazanych w fakturach rzeczy. Nadto zaprzeczył temu, że złożył podpisy widniejące na załączonych do pozwu fakturach VAT oraz na dokumencie potwierdzenia salda. Na tej podstawie wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pismem procesowym z dnia 31 października 2012 roku swój udział w sprawie w charakterze interwenienta głównego zgłosił W. K., który wskazał, iż nabył wierzytelność wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 6 czerwca 2001 roku, wydanego w sprawie VIII GNc 532/2001, na podstawie umowy sprzedaży należności z dnia 22 grudnia 2003 roku.

Pismo to zostało zarejestrowane jako nowy pozew – interwencja główna.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od pozwanego B. M. na rzecz powódki „(...)” spółki akcyjnej w likwidacji w S. kwotę 55.861,23 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku rocznym od dnia 24 kwietnia 2001 roku; oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 778,30 tytułem kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) w S.. W ramach prowadzonej działalności pozwany nabywał od (...) spółki akcyjnej w S. towar w postaci odzieży. Za sprzedany towar spółka (...) wystawiała faktury VAT z odroczonym terminem płatności, w których jako formę płatności wskazywano „przelew”. Zdarzało się, że pozwany w czasie współpracy ze spółką (...) dokonywał częściowego zwrotu towarów. Spółka (...) wystawiała wówczas faktury korekty.

W ramach współpracy wystawione zostały między innymi następujące faktury VAT wraz z korektami:

1. faktura VAT nr (...) na kwotę 7.583,22 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 6.959,19 zł - do zapłaty pozostała kwota 72,00 zł,
2. faktura VAT nr (...) na kwotę 4.519,20 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 13 października 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 104,01 zł, nr (...) na kwotę 502,02 zł i nr (...) na kwotę 112 zł - do zapłaty pozostała kwota 3.470,16 zł,
3. faktura VAT nr (...) na kwotę 22.440,29 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 15 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 9.736,53 zł, nr (...) na kwotę 140,40 zł, nr (...) na kwotę 5.799 zł i nr (...) na kwotę 384 zł - do zapłaty pozostała kwota 6.380,36 zł,
4. faktura VAT nr (...) na kwotę 612,03 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 4 listopada 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 545,02 zł - do zapłaty pozostała kwota 67,01 zł,
5. faktura VAT nr (...) na kwotę 1.312,54 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 25 lipca 2000 r.,
6. faktura VAT nr (...) na kwotę 1.673,28 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 25 lipca 2000 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 1.224,78 zł - do zapłaty pozostała kwota 448,50 zł,

7. faktura VAT nr (...) na kwotę 15.432,18 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 25 lipca 2000 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 140,00 zł i nr (...) na kwotę 3.144,01 zł - do zapłaty pozostała kwota 12.148,17 zł,
8. faktura VAT nr (...) na kwotę 118,00 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 14 stycznia 2000 r.,
9. faktura VAT nr (...) na kwotę 187,20 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 14 stycznia 2000 r.,
10. faktura VAT nr (...) na kwotę 1.199,99 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 20 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 300,00 zł oraz - do zapłaty pozostała kwota 899,99 zł,
11. faktura VAT nr (...) na kwotę 3.966,98 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 14 października 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 1.872,98 zł - do zapłaty pozostała kwota 2.094,00 zł,
12. faktura VAT nr (...) na kwotę 21.429,46 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 13 października 1999 r., w stosunku do tej należności dokonano kompensaty na kwotę 5.504,96 zł oraz wystawiono fakturę korektę nr (...) na kwotę 1.031,00 zł, nr (...) na kwotę 5.713,16 zł, nr (...) na kwotę 125 zł i nr (...) na kwotę 680,02 zł - do zapłaty pozostała kwota 8.375,32 zł,
13. faktura VAT nr (...) na kwotę 11.675,79 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 9.217,70 zł - do zapłaty pozostała kwota 2.458,09 zł,
14. faktura VAT nr (...) na kwotę 250 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 26 października 1999 r.,
15. faktura VAT nr (...) na kwotę 5.286,03 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 4.458,03 zł - do zapłaty pozostała kwota 828 zł,
16. faktura VAT nr (...) na kwotę 17.525,09 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 15.856,08 zł oraz - do zapłaty pozostała kwota 1.669,01 zł,
17. faktura VAT nr (...) na kwotę 10.966,69 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 9.734,65 zł - do zapłaty pozostała kwota 1.232,04 zł,
18. faktura VAT nr (...) na kwotę 10.235,19 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 1999 r. oraz faktura korekta nr (...) na kwotę 7.735,17 zł, nr (...) na kwotę 1.079,99 zł i nr (...) na kwotę 390,01 zł - do zapłaty pozostała kwota 1.030,02 zł.

Łączna suma należności wynikających z powołanych powyżej faktur po uwzględnieniu korekt wyniosła 43.040,41 zł. Faktury VAT były podpisywane w polu przeznaczonym dla nabywcy (pole oznaczone jako „towar pobrał”) czytelnie nazwiskiem (...), bądź też nieczytelnie. Wszystkie faktury korekty zostały opatrzone podpisem (...).

W dniu 19 grudnia 2000 roku spółka (...) sporządziła „Potwierdzenie salda” na dzień 30 listopada 2000 roku, w którym na podstawie art. 26 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości wezwała B. M. do potwierdzenia w terminie 14 dni zgodności sald figurujących w księgach spółki (...). Zestawienie to obejmuje wykaz nieopłaconych faktur wystawionych na rzecz B. M.. W wykazie zamieszczone zostały następujące faktury nr: (...), na łączną kwotę 43.040,41 zł. „Potwierdzenie salda” podpisał własnoręcznie B. M. imieniem i nazwiskiem.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2001 roku spółka (...) wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 43.040,41 zł z tytułu zakupionych wyrobów gotowych wskazując, że do dnia sporządzenia wezwania nie zostały uregulowane należności udokumentowane fakturami VAT o numerach : (...).

Przesyłka zawierająca wezwanie została wysłana listem poleconym w dniu 23 kwietnia 2001 roku.

W dniu 30 listopada 2001 roku (...) spółka akcyjna w S. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. „Umowę sprzedaży należności”, w której wskazano, że spółka (...) przeniosła na rzecz spółki (...) przysługujące

jej należności, opisane w § 1 umowy. W § 1 litera a pkt 1 wskazana została należność przysługująca spółce (...) od B. M., w stosunku do którego prowadzone było przez Sąd Okręgowy w Szczecinie postępowanie w sprawie o sygn. VIII GNc 532/2001, zakończone wydaniem w dniu 6 czerwca 2001 roku nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zasądającym na rzecz spółki (...) kwotę 55.882,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 kwietnia 2001 roku oraz kwotę 778,30 zł tytułem kosztów postępowania, opatrzonego klauzulą wykonalności z przyznaniem spółce (...) kwoty 6 zł tytułem kosztów uzyskania klauzuli. W umowie wskazano, że w związku z wpłatą 10.000 zł po wydaniu nakazu zapłaty na dzień podpisania umowy należność przysługująca spółce (...) od B. M. wynosi 45.882,91 zł. W § 2 umowy strony oświadczyły, że spółka (...) przenosi na rzecz (...), a (...)” przyjmuje należności opisane w § 1 pkt a 1-15 oraz § 1 pkt b 1 -21.

W dniu 22 grudnia 2003 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z W. K. „Umowę sprzedaży należności”. W umowie spółka (...) oświadczyła, że posiada należności od B. M. i współników spółki cywilnej (...). Należność od B. M. została opisana w § 1 pkt 1a umowy jako : „należność w wysokości 46.667,21 zł wynikająca z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, sygn. VIII GNc 532/2001, w dniu 6 czerwca 2001 roku, a opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 6 sierpnia 2001 roku”. W § 2 umowy strony oświadczyły, że spółka (...) przenosi na rzecz W. K., a W. K. przyjmuje należności opisane w § 1 litera „a” i „b”. W § 2 z tytułu zapłaty za obie należności ustalono łączną kwotę 5900 zł.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2011 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII GCo 72/11 uwzględniając wniosek W. K. nadał tytułowi egzekucyjnemu – prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanemu w dniu 6 czerwca 2001 roku przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt VIII GNc 532/2001, klauzulę wykonalności na rzecz W. K. jako następcy prawnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

W oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy W. K. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko B. M.. Egzekucja prowadzona była przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P., sygn. KM 1632/12.

Postanowieniem z dnia 3 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII GCo 72/11 na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone przez B. M. postanowienie z dnia 29 lipca 2011 roku o nadaniu klauzuli wykonalności.

Po dokonaniu takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest uzasadnione w części.

Wskazał, że powódka wywodzi swoje roszczenie z art. 535 k.c. i domaga się zapłaty ceny za sprzedany pozwanemu towar, natomiast zasądzenia odsetek domaga się na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 482 § 1 k.c..

Za nieuzasadnione uznał Sąd zarzuty pozwanego, że nie odebrał od powódki towaru objętego fakturami, a w konsekwencji, że nie nabył własności rzeczy wymienionych w fakturach i po jego stronie nie powstał obowiązek zapłaty należności z faktur VAT. Sąd uznał, że pozwany nie udowodnił, że podpisy widniejące na załączonych do pozwu fakturach oraz potwierdzeniu salda nie pochodzą od niego.

Stwierdził Sąd I instancji, że istotne znaczenie dla sprawy ma dokument „Potwierdzenia salda” z czytelnym podpisem obejmującym imię i nazwisko pozwanego : (...) – karta 8. Dokonana przez Sąd ocena tego podpisu, zgodnie z art. 254 § 1 k.p.c. w porównaniu z podpisem pozwanego złożonym na pełnomocnictwie procesowym w niniejszej sprawie – karta 27 – wskazała na bezpodstawność zarzutów pozwanego, odnoszących się do zaprzeczenia prawdziwości podpisów. Dokument „Potwierdzenia salda” Sąd potraktował jako uznanie długu pochodzące od pozwanego. Podkreślił, że dokument ten wymienia numery 18 faktur (tożsame z tymi, z których powódka dochodzi roszczenia objęte pozwem), wskazuje również datę każdej faktury, kwotę do zapłaty oraz sumę należności do zapłaty, która wynosi 43.040,41 zł i jest tożsama z kwotą roszczenia głównego dochodzonego pozwem. Tym samym uznał Sąd, że powódka udowodniła swoje roszczenie co do kwoty głównej – 43.040,41 zł.

Odnosząc się do żądania zasądzenia skapitalizowanych odsetek i po ich przeliczeniu uznał Sąd, że odsetki prawidłowo wyliczone – powinny być niższe o kwotę 21,68 zł od żądanej w pozwie, stąd co do tej kwoty powództwo podlegało oddaleniu.

Ostatecznie na rzecz powódki zasądzono 55.861,23 zł, w tym 43.040,41 zł – należność główna, 12.820,82 zł – odsetki skapitalizowane dla poszczególnych faktur za okres od dnia następnego po terminie zapłaty wskazanym w fakturach VAT do dnia 23 kwietnia 2001 roku (różnica między 12.842,50 i 21,68).

Odsetki od dnia 24 kwietnia 2001 roku od kwoty 55.861,23 zł (43.040,41 zł + 12.820,82 zł) zasądzono na podstawie art. 482 § 1 k.c.

Oceniając zasadność powództwa Sąd poddał również ocenie umowy przelewu wierzytelności, złożone do akt sprawy przez W. K.. Ocena tych umów miała bowiem istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, ponieważ w przypadku skutecznego przelewu wierzytelności na rzecz W. K. powództwo w niniejszej sprawie podlegałoby oddaleniu.

Wskazał Sąd, że w świetle unormowania przyjętego w art. 509 k.c. przedmiotem przelewu może być wierzytelność przysługująca zbywcy wobec dłużnika. Wierzytelność to musi być dokładnie oznaczona przez strony zawierające umowę przelewu, w przeciwnym wypadku nie dochodzi do zawarcia umowy. Po dokonaniu analizy treści załączonych umów stwierdził Sąd, że określenie przedmiotu przelewu w umowie z dnia 30 listopada 2001 roku nie pozwalało na określenie, które z 18 wierzytelności z tytułu ceny sprzedaży miały być zgodnie z wolą stron przedmiotem przelewu, co nie pozwalało przyjąć, że wierzytelności te zostały dokładnie oznaczone, bądź że są przynajmniej „oznaczalne” poprzez analizę treści pozwu, w wyniku którego wydano nakaz zapłaty. W konsekwencji stwierdził Sąd, że w rozpoznawanej sprawie nie wiadomo, jakiego zaliczenia dokonał wierzyciel i tym samym jakie wierzytelności uczynił przedmiotem umowy przelewu. Podniósł Sąd Okręgowy, że na podstawie umowy przelewu z dnia 30 stycznia 2001 roku nie sposób było ustalić, jaki był zgodny zamiar stron (spółka (...) i (...)) i cel umowy (art. 65 § 2 k.c.), tj. które z kilku wierzytelności, stwierdzonych tytułem egzekucyjnym, miały być przedmiotem przelewu. Podkreślono, że strony wskazały jedynie sumę tych wierzytelności, co oznaczało, że wobec braku dokładnego określenia wierzytelności, które miały być przedmiotem przelewu, nie można przyjąć, że doszło do skutecznego zawarcia umowy.

Te same wnioski dotyczyły umowy przelewu z dnia 22 grudnia 2003 roku zawartej między spółką (...) a W. K..

W tym stanie uznał Sąd, że legitymację czynną w niniejszej sprawie ma powódka (...) spółka akcyjna w (...) z siedzibą w S., która pozostaje wierzycielem pozwanego (natomiast ewentualne świadczenia jakie spółka (...) uzyskała od spółki (...) w wyniku umowy sprzedaży wierzytelności są świadczeniami nienależnymi).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i 98 § 1 i 2 k.p.c.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się pozwany, który zaskarżył wyrok w części, tj. w zakresie pkt. I i III.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, że pozwany nabył od powoda towar, wyszczególniony w załączonych do pozwu fakturach VAT oraz że złożył podpisy pod załączonymi do pozwu fakturami VAT, korektami faktur VAT oraz potwierdzeniem salda z dnia 19.12.2000 r., podczas gdy okoliczności takie nie miały miejsca,

2) naruszenie przepisów postępowania, tj.:

a) art. 232 zd. 2 KPC poprzez wybiórcze dopuszczenie z urzędu dowodów niewskazanych przez strony, skutkujące brakiem rozpoznania istoty sprawy, a przejawiające się w szczególności w niedopuszczeniu i nieprzeprowadzeniu dowodu z przesłuchania stron oraz dowodu z opinii biegłego grafologa, pomimo wystąpienia okoliczności uzasadniających takie działanie,

b) art. 233 § 1 KPC poprzez dokonanie oceny prawnej i wydanie rozstrzygnięcia o roszczeniach powoda w oparciu o dowolną, wykraczającą poza swobodną, ocenę zebranych w sprawie dowodów, przejawiającą się w szczególności w przyznaniu waloru wiarygodności dokumentom załączonym do pozwu, podczas gdy podpisy złożone pod tymi dokumentami, rzekomo mające pochodzić od pozwanego, są skrajnie różne i nawet nie posiadając wiadomości specjalnych w dziedzinie grafologii ocenić można, że nie pochodzą od tej samej osoby,

c) art. 253 KPC poprzez jego błędne zastosowanie w odniesieniu do poświadczonej przez powoda kopii dokumentu „potwierdzenia salda” z dnia 19.12.2000 r.,

d) art. 219 KPC oraz art. 177 § 1 KPC poprzez ich niezastosowanie, polegające na całkowicie odrębnym rozpoznaniu niniejszej sprawy oraz sprawy z powództwa W. K. (sygn. akt SO w Szczecinie: VIII GC 369/12), pomimo tego, że specyfika roszczeń dochodzonych w tych postępowaniach nakazywała ich łączne rozpoznanie lub - ewentualnie - zawieszenie niniejszej sprawy do czasu rozpoznania sprawy wszczętej interwencją główną W. K.,

3) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a) brak legitymacji czynnej powoda na skutek zbycia wierzytelności objętej niniejszym postępowaniem;

b) art. 356 § 2 KC poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy w przypadku wymagalnej wierzytelności pieniężnej bez znaczenia jest kto spełnia świadczenie na rzecz wierzyciela, i to ze skutkiem umorzenia zobowiązania do wysokości spełnionego świadczenia,

c) art. 451 § 3 KC poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy - wobec braku oświadczenia dłużnika i wierzyciela wierzytelności - spełnione świadczenie w kwocie 10.000 zł należało zaliczyć na poczet długu wymagalnego, a jeżeli było ich kilka - na poczet najdawniej wymagalnego.

Ponadto apelujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z :

1) zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania z dnia 13.03.2013 r., skierowanego do Prokuratury Rejonowej (...) w S. (w załączeniu do apelacji),

2) dokumentów znajdujących się w aktach sprawy postępowania przygotowawczego, prowadzonego na podstawie w/w wniosku przez Prokuraturę Rejonową (...) w S. pod sygn. akt IDs 1039/13,

- jednocześnie wskazując, iż powołanie przedmiotowych dowodów na wcześniejszym etapie postępowania nie było możliwe, albowiem pozwany podjął stosowne kroki na drodze karnej już po zakończeniu postępowania przez Sąd I-ej instancji,

3) a także - z daleko posuniętej ostrożności procesowej – apelujący wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron oraz z opinii biegłego grafologa.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. oddalenie powództwa w całości,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

II. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania

apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego;

ewentualnie o: uchylene wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I-ej instancji do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Strona powodowa odpowiedzi na apelację nie wniosła, ale w piśmie procesowym z dnia 13 czerwca 2013 r. (k.201) likwidator powodowej spółki oświadczył, że pozwany B. M. nie jest dłużnikiem powódki.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym pełnomocnik pozwanego złożył ugodę zawartą w formie aktu notarialnego dnia 26 września 2013r pomiędzy pozwanym i W. K., w której m.in. pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz W. K. kwoty 25.000 zł na zaspokojenie roszczeń objętych sporem w sprawie VIII GC 212/13 i VIII GC 369/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie (k. 249-256), a W. K. zobowiązał się cofnąć pozew w sprawie VIII GC 369/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie.

W sprawie VIII GC 369/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie W. K. cofnął pozew i postępowanie zostało umorzone (k.248).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, gdyż zasadny okazał się podniesiony w niej zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej spółki.

Nie wdając się w szerszą argumentację prawną dotyczącą zawartych umów przelewu wierzytelności stwierdza jedynie Sąd odwoławczy, że nie podziela oceny prawnej dokonanej przez Sąd I instancji w zakresie skuteczności umów przelewu wierzytelności zawartych w dniu 30 listopada 2001 roku pomiędzy (...) spółką akcyjną w S. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz w dniu 22 grudnia 2003 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. a W. K.. W ocenie Sadu Apelacyjnego analiza treści tych umów wskazuje bez wątpienia na to, że ich przedmiotem były wierzytelności powódki - należności od B. M., objęte pozewem w rozpoznawanej sprawie.

Na taką wykładnię oświadczeń woli stron zawierających te umowy wskazuje jednoznacznie pismo powódki z dnia 13 czerwca 2013 r. (k.201) z którego wprost wynika, że pozwany nie jest dłużnikiem powódki, stąd wnioskować należy, że powódka uznała, że skutecznie zbyła należności, o które spór toczył się w tej sprawie (art. 509 k.c.). Tym samym powódka utraciła legitymację czynną w niniejszej sprawie, nie popierała zresztą powództwa przed sądem I instancji, zajmując bierne stanowisko w procesie w przedmiocie zarzutów pozwanego.

Wskazać też trzeba, że postanowieniem z dnia 29 lipca 2011 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII GCo 72/11 uwzględniając wniosek W. K. nadał tytułowi egzekucyjnemu – prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanemu w dniu 6 czerwca 2001 roku przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt VIII GNC 532/2001, klauzulę wykonalności na rzecz W. K. jako następcy prawnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Tym samym Sąd ten uznał, że W. K. jest następcą prawnym powódki wobec skutecznie dokonanych przelewów wierzytelności.

Wobec uznania za zasadny zarzutu braku legitymacji czynnej, co samoczynnie skutkowało uwzględnieniem apelacji w postulowanym przez skarżącego kierunku, bezprzedmiotowe stało się odnoszenie się przez sąd odwoławczy do dalszych zarzutów zawartych w apelacji.

Utrata legitymacji czynnej przez (...) spółkę akcyjną w S. w likwidacji w toku postępowania przed Sądem I instancji skutkowałą koniecznością zmiany zaskarżonego wyroku i oddaleniem powództwa oraz zasądzeniem od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I instancję na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, o czym na podstawie art.386§1 k.p.c. orzeczono w punkcie I wyroku. Zasądzone koszty zawierają w sobie koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej obliczone na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie II wyroku wydano stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i obejmują one uiszczoną opłatę od apelacji (2794 zł) oraz wynagrodzenie nowego pełnomocnika pozwanego w wysokości całej stawki podstawowej obliczonej na podstawie § 12 ust 1 pkt 2 w związku z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych powiększone o opłatę od pełnomocnictwa - (3617 zł).

W. Kaźmierska A. Sołtyka M. Gołuńska